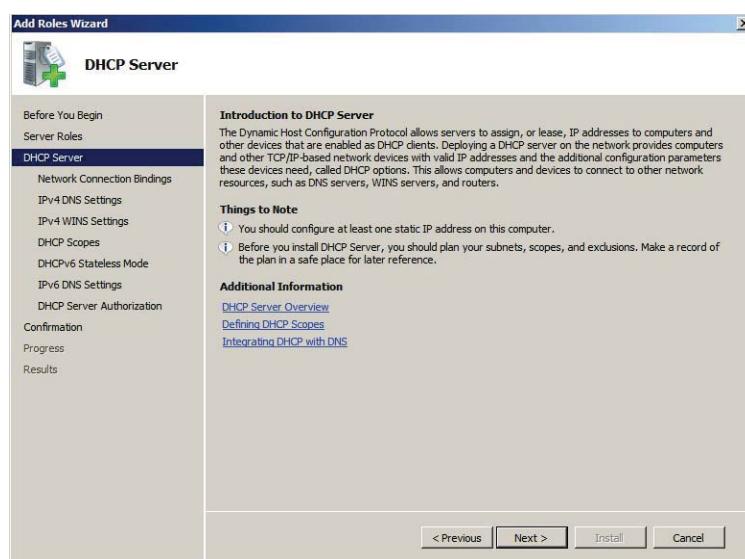

شکل ۱-۵

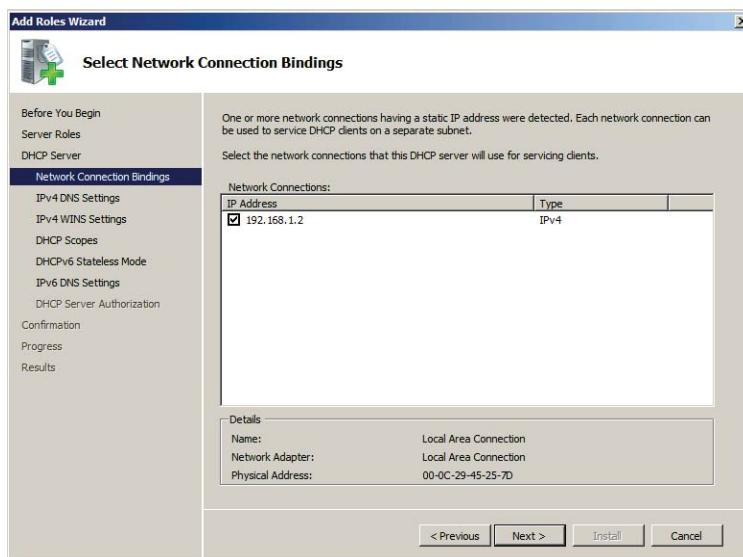
۴. در صفحه "DHCP Server"، توضیحاتی راجع به سرویس DHCP و عملکرد آن ارائه شده است.
پس از مشاهده اطلاعات ارائه شده بر روی Next کلیک کنید.

شکل ۲-۵

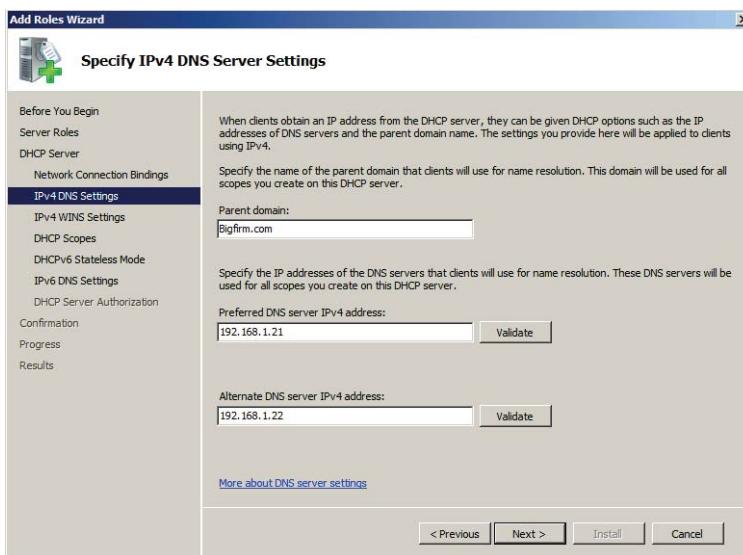
۵. در صفحه "Select Network Connection Bindings"، های مورد استفاده در سرویس Connection می‌توانید مشخصات آن از جمه نام و DHCP را انتخاب کنید. با کلیک بر روی هر Connection، می‌توانید مشخصات آن را تغییر دهید.

آنرا مشاهده کنید. پس از انتخاب Connection بر روی Next کلیک کنید.

شکل ۳-۵

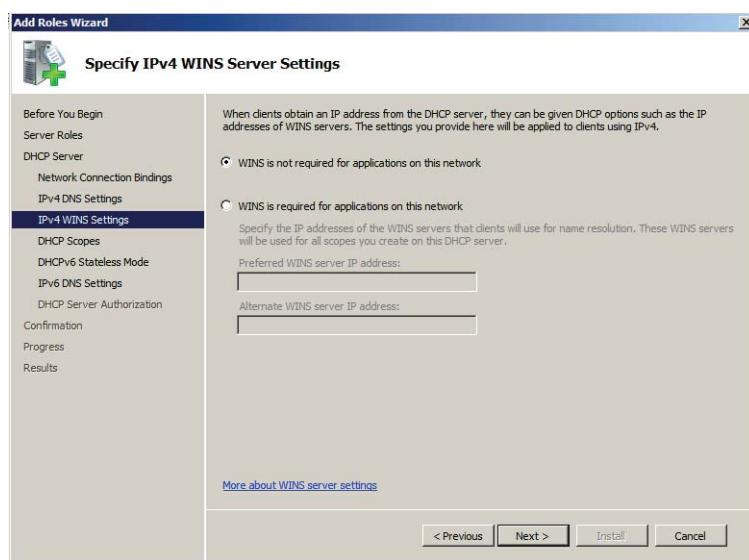
۶. در صفحه "Specify IPv4 DNS Server Settings" باید نام دامنه، آدرس سرور DNS اصلی و در صورت وجود، آدرس سرور DNS ثانویه را وارد کنید. پس از آن بر روی Next کلیک کنید.

شکل ۴-۵

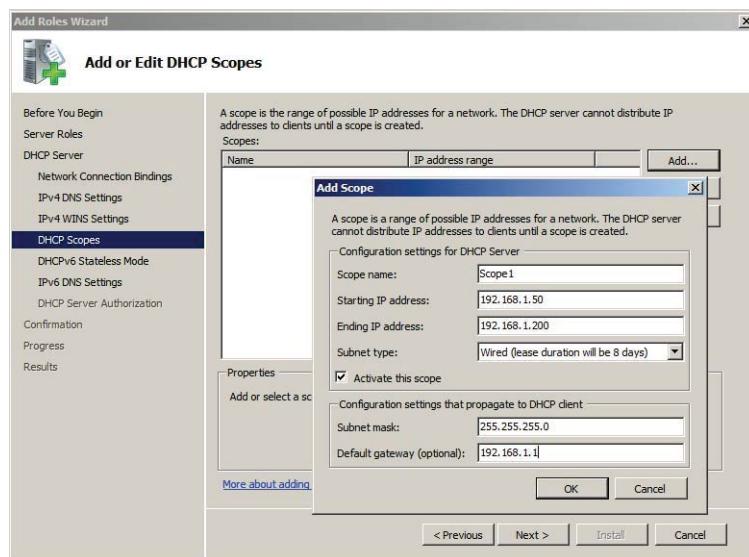
۷. در صفحه "Specify IPv4 WINS Server Settings" چنانچه از سرور WINS در شبکه استفاده

می‌کنید، با انتخاب گزینه دوم آدرس آنرا وارد نموده و در غیر اینصورت برروی Next کلیک کنید.

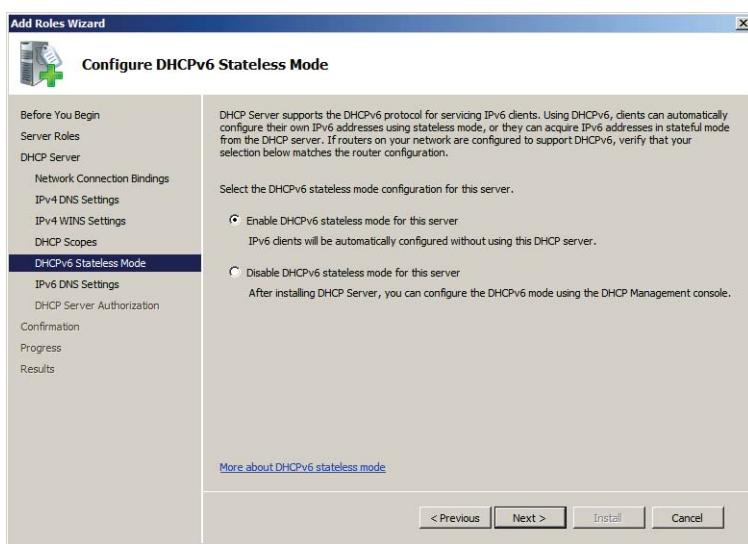
شکل ۵-۵

در صفحه "Add or Edit DHCP Scopes" می‌توانید Scope های مورد نظر را ایجاد یا ویرایش کنید. جهت اضافه کردن Scope برروی Add Scope کلیک کنید نموده و در پنجره "Add Scope" مشخصات Scope را وارد کنید. (نام Scope، آدرس شروع و پایان، بستر ارتباطی شبکه (کابل یا بی‌سیم)، قاب زیرشبکه و Default Gateway). پس از تکمیل فیلدها برروی OK و سپس برروی Next کلیک کنید.

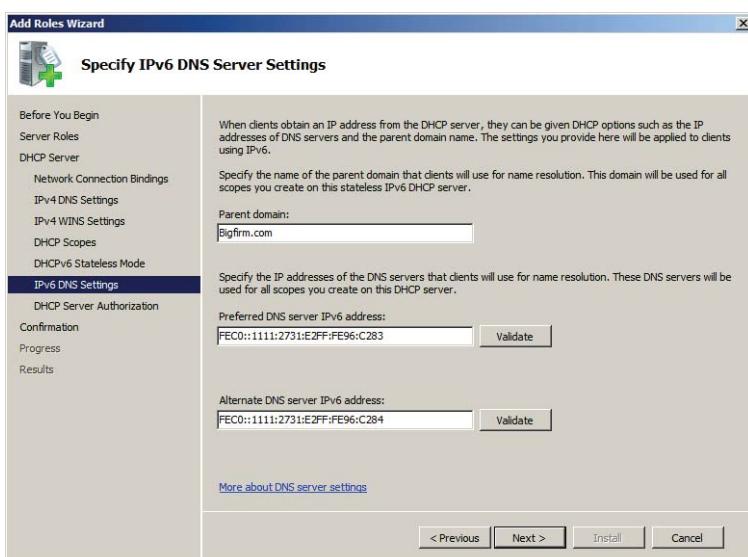
شکل ۶-۵

۹. در صفحه "Configure DHCPv6 Stateless Mode" می‌توانید تعیین کنید که امکان استفاده از آدرس‌های IPv6 وجود داشته باشد یا خیر. چنانچه قصد استفاده از IPv6 دارید گزینه "Enable IPv6" را انتخاب نموده و بر روی Next کلیک کنید.

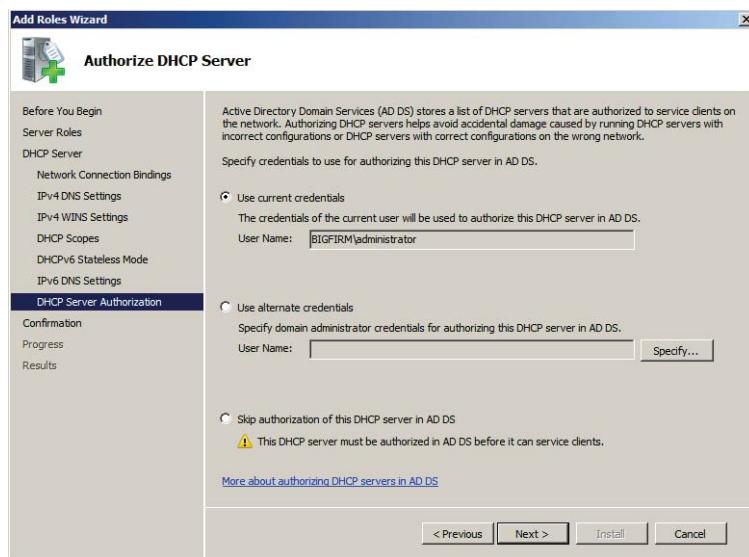
شکل ۷-۵

۱۰. در صفحه "Specify IPv6 DNS Server Settings" تنظیمات مربوط به آدرس IPv6 برای سرور DNS انجام می‌شود. آدرس IPv6 مربوط به سرور DNS را وارد نموده و بر روی Next کلیک کنید. (چنانچه آدرس IPv6 برای سرور DNS در اختیار ندارید در مرحله قبل گزینه دوم را انتخاب کنید)

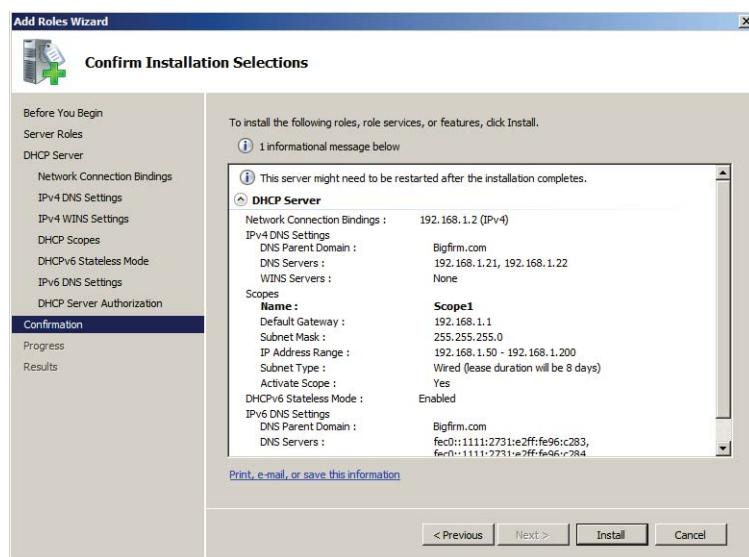
شکل ۸-۵

۱۱. در صفحه "Authorize DHCP Server" باید مدیر سرور را تعیین کنید. گزینه Use Current Credentials را انتخاب نموده و برروی Next کلیک کنید (این گزینه کاربر فعلی که همان مدیر اصلی سرور است را به عنوان مدیر DHCP تعیین می‌کند).

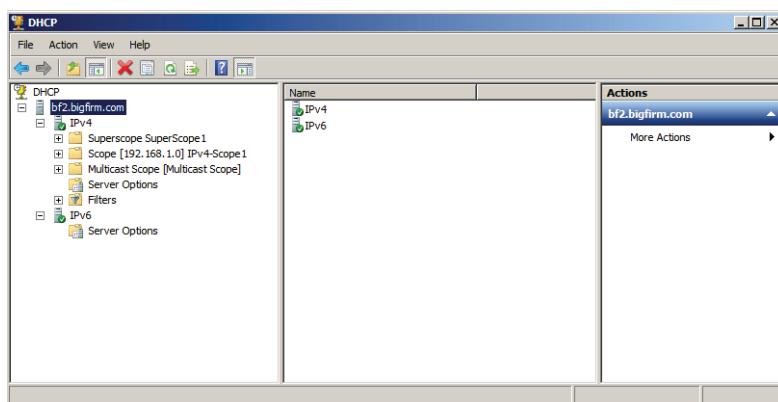
شکل ۹-۵

۱۲. در صفحه "Confirm Installation Selections" خلاصه‌ای از تنظیمات نشان داده می‌شود. پس از مشاهده این تنظیمات برروی Install کلیک نموده و منتظر بمانید تا عملیات نصب به پایان برسد.

شکل ۱۰-۵

۱۳. پس از اتمام مراحل نصب، می‌توانید از مسیر Start « Administrative Tools « DHCP را به کنسول مدیریت DHCP دسترسی پیدا کنید.

شکل ۱۱-۵

همانطور که در شکل ۱۱-۵ مشاهده می‌کنید، در پنل سمت چپ به ازای هر سرور دو قسمت IPv4 و IPv6 وجود دارد. با کلیک بر روی علامت "+" در هر قسمت، گزینه‌هایی جهت ایجاد و مدیریت Scope‌ها وجود دارد. کلیه مفاهیمی که در ابتدای فصل معرفی کردیم، از این قسمت قابل دسترسی می‌باشدند. در قسمت‌های بعد این موارد را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

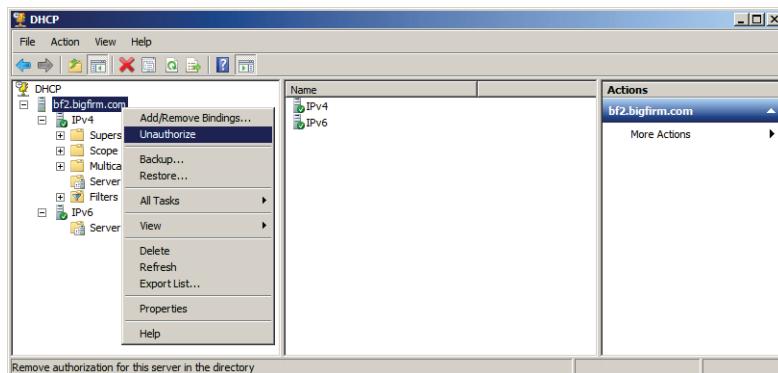
۱-۵-۵ برای اکتیو دایرکتوری DHCP Authorizing تصویب

تصویب (DHCP Authorizing) باعث می‌شود که این سرور در فهرست سرورهای مجاز در اکتیو دایرکتوری قرار گیرد و به کمک آن بتوانید شبکه را از دسترسی سرورهای بدون مجوز حفظ کنید. سرورهای بدون مجوز معمولاً دو مشکل در روند کار DHCP ایجاد می‌کنند: اول اینکه Lease‌های جعلی ایجاد نموده و آنرا به داخل شبکه می‌فرستند بنابراین ترافیک شبکه را افزایش می‌دهند. دوم اینکه ممکن است درخواست تمدید Lease که از طرف کاربران مجاز صادر می‌شود را باطل جلوه داده و آنها را رد کنند.

DHCP تا زمانی که برای اکتیو دایرکتوری مجاز نشده باشد نمی‌تواند به کاربران سرویس دهی کند. به عبارت دیگر، آدرس IP سرور DHCP باید در فهرست آدرس اشیاء مجاز در اکتیو دایرکتوری قرار داشته باشد. قبل از اینکه سرویس DHCP اجرا شود آدرس خود را در فهرست IP‌های مجاز در اکتیو دایرکتوری جستجو می‌کند، در صورتی که آدرس را پیدا نکند اجرای آن با شکست مواجه خواهد شد. تصویب یا عدم تصویب DHCP در اکتیو دایرکتوری به سادگی و با چند کلیک امکان‌پذیر می‌باشد. ابتدا با فرض اینکه سرور برای اکتیو دایرکتوری مجاز است، آنرا به حالت غیرمجاز انتقال می‌دهیم.

مراحل زیر را دنبال کنید:

۱. از مسیر Start « Administrative Tools » « DHCP » کنسول مدیریت DHCP را اجرا کنید.
۲. برروی نام سرور کلیک راست نموده و گزینه Unauthorized را انتخاب کنید.

شکل ۱۲-۵

۳. هشداری مبنی بر متوقف شدن پاسخگویی به درخواست‌های کاربران ظاهر می‌شود. برروی Yes کلیک کنید.

شکل ۱۳-۵

۴. کمی منتظر بمانید تا عملیات انجام شود. جهت اطمینان از اجرای صحیح عملیات بار دیگر برروی نام سرور کلیک راست کنید. این بار باید بجای گزینه Unauthorized، گزینه authorize ظاهر شود.
۵. جهت Authorizing سرور نیز کافی است برروی نام سرور کلیک راست نموده و گزینه authorize را انتخاب کنید.

۶-۵ ایجاد و مدیریت Scope‌ها در DHCP

همانطور که قبلاً اشاره کردیم، Scope محدوده‌ای از آدرس‌های IP است که برای سرور DHCP تعریف می‌شود. در یک شبکه می‌توان چندین سرور DHCP قرار داده و برای هر کدام از آنها Scope‌هایی با تنظیمات و اطلاعات متفاوت ایجاد نمود. با این کار می‌توان شبکه را طوری پیکربندی کرد که کاربران بتوانند از سرورها و تجهیزات جداگانه‌ای استفاده کنند. اقدامات مدیریتی زیر برروی Scope‌ها قابل انجام است:

- ایجاد Scope
- پیکربندی مشخصات Scope
- پیکربندی Exclusions و Reservations
- تنظیم Scope options
- فعال و غیرفعال کردن Scope
- ایجاد Superscope
- ایجاد Scope های چندپخشی (Multicast Scope)
- یکپارچه سازی DHCP با Dynamic DNS

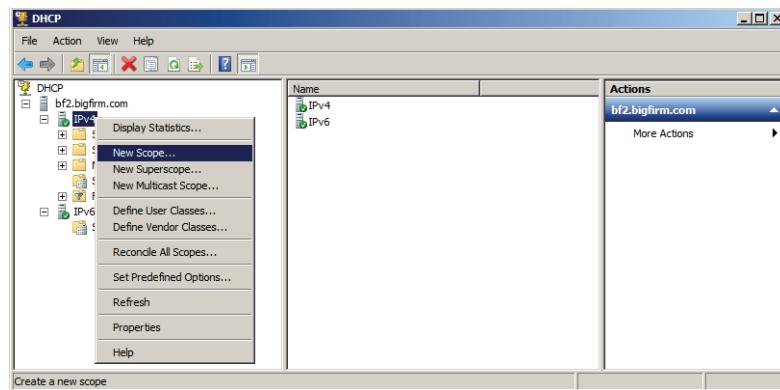
۱-۶ IPv4 Scope در ایجاد

ایجاد Scope با استفاده از ویزاردی به نام "New Scope Wizard" انجام می‌شود. اگرچه ممکن است در هنگام نصب DHCP یک Scope نیز ایجاد کرده باشید، اما گاهی اوقات داشتن یک Scope پاسخگو به نیازهای کاربران نخواهد بود. بنابراین لازم است که با توجه به شرایط بتوان Scope های جدیدی برروی سرور ایجاد نمود. قبل از شروع کار، داشتن اطلاعات اضافی راجع به Scope می‌تواند کار را برایتان ساده‌تر کند. این اطلاعات عبارتند از:

- آدرس‌هایی که از لیست Address Pool مستثنی می‌کنند.
- آدرس‌هایی که برای اهداف خاصی رزرو می‌کنند.
- مقادیری که باید به همراه Scope تنظیم کنید، مثل آدرس DNS و Default Gateway ...

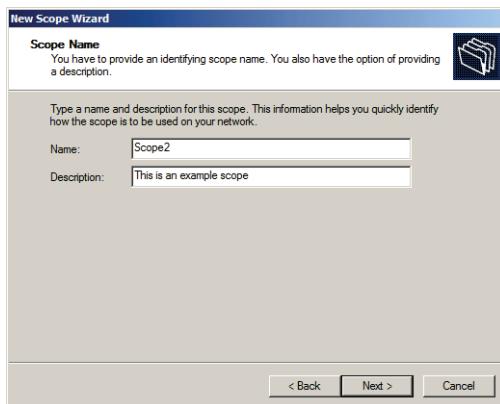
در اختیار داشتن این آیتم‌ها برای ایجاد Scope ضروری نیست ولی با داشتن آنها می‌توان یک کامل و کارآمد ایجاد نمود. جهت ایجاد Scope مراحل زیر را دنبال کنید:

۱. در زیر نام سرور برروی IPv4 کلیک راست نموده و گزینه New Scope را انتخاب کنید.

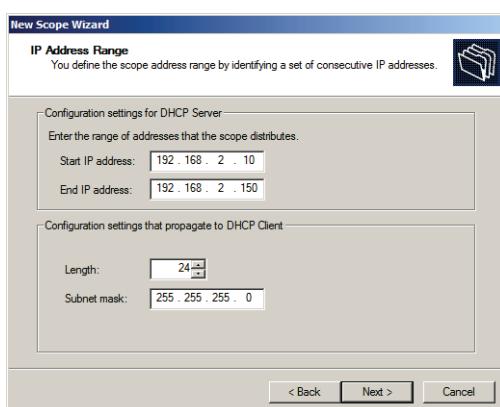
شکل ۱۴-۵

۲. در صفحه "Welcom to the New Scope Wizard" بروی Next کلیک کنید.
۳. در صفحه "Scope Name" نام Scope و توضیحی مختصر پیرامون آن وارد کنید.

شکل ۱۵-۵

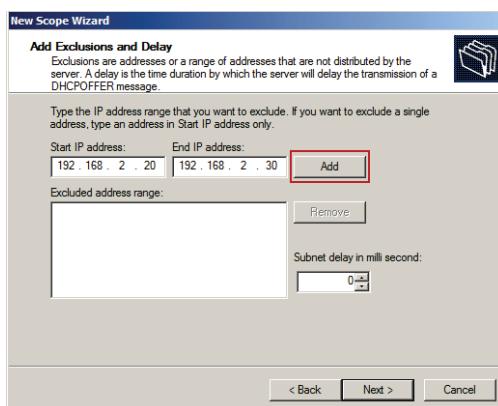
۴. در صفحه "IP Address Range" آدرس شروع و پایان Scope را وارد کنید. پس از وارد کردن آدرس‌ها، Subnet mask بطور خودکار محاسبه می‌شود. برای تغییر آن می‌توانید از قسمت Length تعداد بیت‌های آنرا تغییر داده تا mask مورد نظر ایجاد شود (جهت کسب اطلاعات بیشتر در مورد محاسبه Subnet nmask به فصل اول مراجعه کنید).

شکل ۱۶-۵

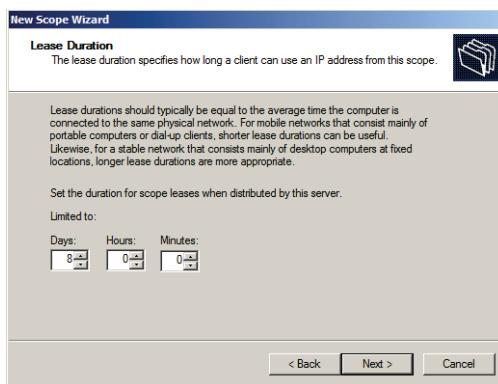
۵. در صفحه "Add Exclusions and Delay" می‌توانید از بین آدرس‌هایی که در مرحله قبل تعریف کردید، محدوده‌هایی را مستثنی نموده تا (با استفاده از سرویس DHCP) به کاربران و سرورها اختصاص داده نشوند. پس از وارد کردن آدرس شروع و پایان این محدوده‌ها، بروی Add کلیک

کنید تا به فهرست اضافه شوند. در این صفحه علاوه بر تعیین این محدودها می‌توانید مدت زمان تأخیر برای ارسال پیغام‌های DHCPOFFER به زیرشبکه را مشخص کنید. پس از انجام تنظیمات بروی Next کلیک کنید.

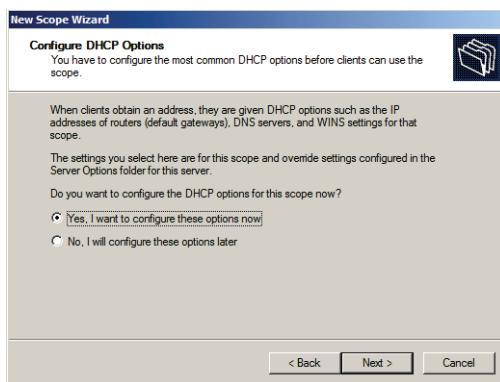
شکل ۱۷-۵

۶. در صفحه "Lease Duration" می‌توانید مدت زمان Lease (اجاره) را مشخص کنید. این زمان تعیین می‌کند که یک کاربر تا چه مدتی می‌تواند از آدرس IP استفاده کند. مقدار پیش‌فرض این زمان هشت روز است و می‌توانید آنرا بر حسب روز، ساعت و دقیقه تنظیم کنید.

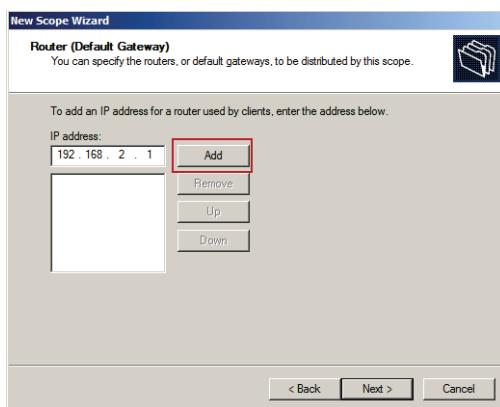
شکل ۱۸-۵

۷. در صفحه "Configure DHCP Options" جهت انجام پیکربندی DHCP Option‌ها در ادامه مراحل این ویزارد، گزینه اول (Yes, I want to configure this option now) را انتخاب نموده و بروی Next کلیک کنید (با انتخاب گزینه دوم این تنظیمات را بعد از ایجاد Scope می‌توانید انجام دهید).

شکل ۱۹-۵

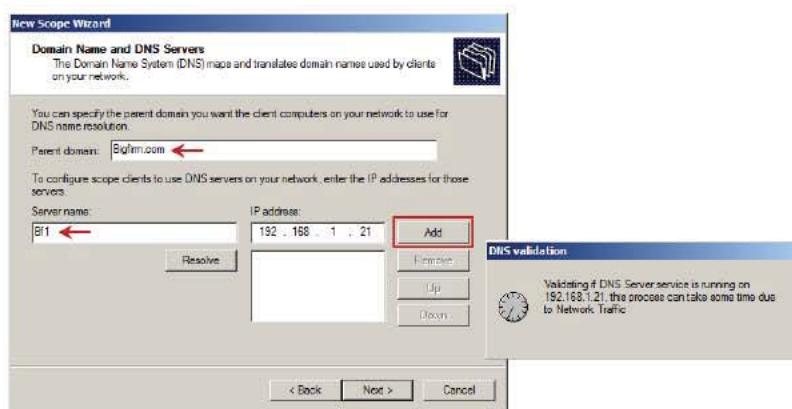
۸. در صفحه Default Gateway (Default Gateway) آدرس Router یا هایی که در این Scope مورد استفاده قرار می‌گیرند را وارد کنید. پس از وارد کردن آدرس بر روی Add کلیک کنید تا به فهرست اضافه شود. با استفاده از دکمه‌های Up و Down نیز می‌توانید ترتیب و اولویت آنها را تعیین کنید. پس از انجام عملیات بر روی Next کلیک کنید.

شکل ۲۰-۵

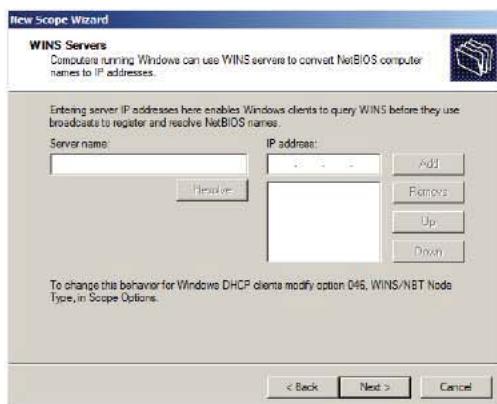
۹. در صفحه "Domain Name and DNS Servers" باید تنظیمات مربوط به نام دامنه و سرور DNS را انجام دهید. در قسمت نام دامنه‌ای که کاربران از سرور DNS آن استفاده می‌کنند (در اینجا Bigfirm.com) را وارد کنید. در قسمت Server name و IP address نیز نام و آدرس IP سرور DNS را وارد نموده و بر روی Add کلیک کنید. پس از کلیک بر روی Add، سرور اعتبارسنجی شده و در صورت وجود به فهرست اضافه می‌گردد. چنانچه سروری با آن آدرس وجود نداشته باشد، پیغامی ظاهر شده و اعلام می‌کند که سرور وجود ندارد. با کلیک بر روی Yes

می‌توانید آنرا به فهرست اضافه کنید. پس از انجام تنظیمات بروی Next کلیک کنید.

شکل ۲۱-۵

۱۰. چنانچه در شبکه از سرور WINS استفاده می‌کنید، در صفحه “WINS Servers” نام و آدرس IP آنرا وارد نموده و بروی Add کلیک کنید (چنانچه چنین سروری ندارید بروی Next کلیک کنید).

شکل ۲۲-۵

سرвис WINS (Windows Internet Name Service)، یک سرویس مبتنی بر پروتکل NetBIOS است که در ویندوزهای قبل از 2000 به کار گرفته می‌شود و تقریباً دارای عملکردی مشابه با DNS می‌باشد. در شبکه‌های مبتنی بر DNS، نام کامپیوترها در یک دامنه باید منحصر بفرد باشد ولی در کل شبکه می‌توان دو کامپیوتر با نام یکسان در اختیار داشت. به عنوان مثال، نام Ec1 می‌تواند در دو دامنه Littlefirm.com و Bigfirm.com یکسان باشد در حالی که در سرویس WINS تنها یک کاربر با نام Ec1 می‌تواند وجود داشته باشد. این سرویس برای شبکه‌های کوچک ممکن است مناسب باشد اما در شبکه‌های بزرگ و مخصوصاً اینترنت، استفاده از آن پیشنهاد نمی‌گردد.

۱۱. پس از پایان تنظیمات، در صفحه Active Scopes می‌توانید فعال یا غیرفعال بودن Scope را تعیین نمایید. گزینه اول را انتخاب نموده و برروی Next کلیک کنید.

شکل-۵

۱۲. در صفحه “برروی Finish کلیک کنید.

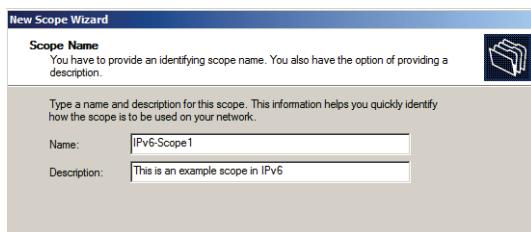

شکل-۶

۲-۶-۵ ایجاد IPv6 در Scope

اگرچه با نحوه ایجاد Scope در IPv4 آشنا شدیم، قصد داریم نحوه ایجاد آنرا در IPv6 نشان دهیم. جهت ایجاد Scope مراحل زیر را دنبال کنید:

۱. در زیر نام سرور برروی IPv6 کلیک راست نموده و گزینه New Scope را انتخاب کنید.
۲. در صفحه “Welcom to the New Scope Wizard” برروی Next کلیک کنید.
۳. در صفحه “Scope Name”，نام Scope و توضیحی مختصر پیرامون آن وارد نموده و برروی Next کلیک کنید.

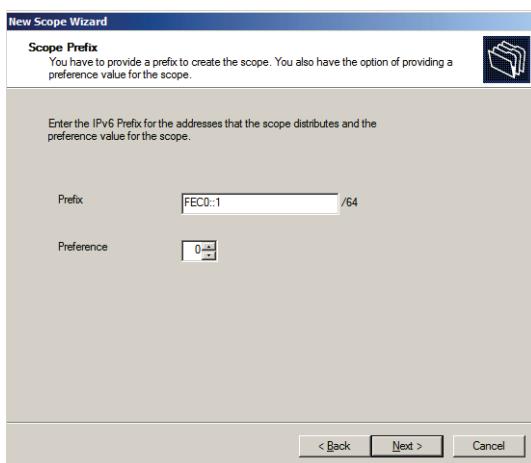

شکل ۲۵-۵

۴. در صفحه "Scope Prefix" باید پیشوند آدرس‌های IPv6 را وارد کنید. در فصل اول گفتیم که آدرس‌های IPv6 به چند نوع تقسیم شده و هر نوع با پیشوند خاصی شروع می‌شود. تعدادی از این پیشوندها عبارتند از:

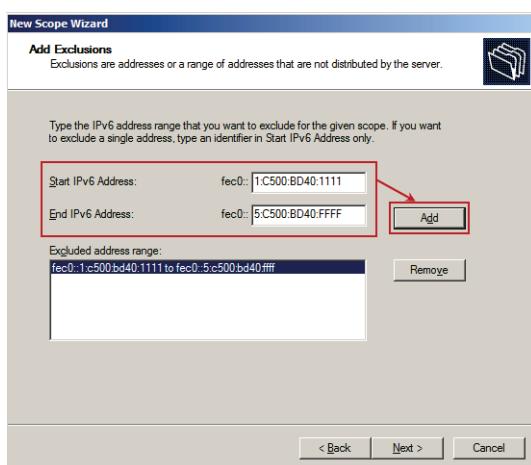
- ::/3 برای آدرس‌های global unicast (قابل استفاده در اینترنت)
- FE80::/64 برای آدرس‌های Link-local unicast (استفاده در ارتباطات نقطه به نقطه)
- FEC0::/64 برای آدرس‌های Site-local unicast (قابل استفاده در محدوده یک سایت-معادل با آدرس‌های خصوصی در IPv4)
- FFFF تا FF00 برای آدرس‌های Multicast (استفاده در چندپخشی)

در اینجا از پیشوند FEC0:0:0:1 یا FEC0::1 استفاده شده است (چون آدرس‌های IPv6 از هشت قسمت ۱۶ بیتی تشکیل شده‌اند و در این پیشوند چهار قسمت مقداردهی شده است، چهار قسمت بعدی برای تعیین آدرس‌های ماشین‌ها تغییر می‌کند). دقت داشته باشید که از قسمت Preference نیز می‌توانید اولویت این Scope را تعیین کنید.

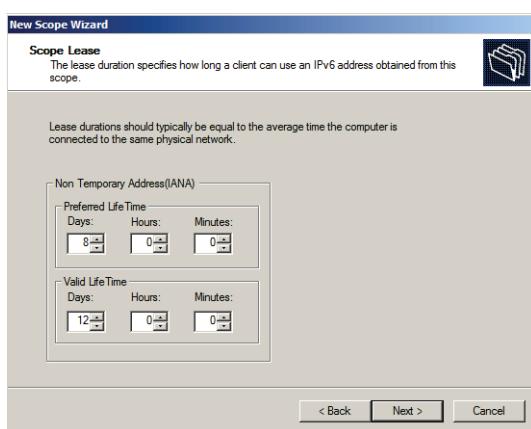
شکل ۲۶-۵

۵. در صفحه "Add Exclusions" می‌توانید محدوده‌ای از آدرس‌های IP را که نمی‌خواهید در سرویس DHCP استفاده شود، تعیین نمایید. آدرس شروع (در اینجا FEC0::1:C500:BD40:1111) و پایان (در اینجا FEC0::1:C500:BD40:FFFF) را وارد نموده و بر روی Add کلیک کنید تا به فهرست اضافه شوند. پس از آن بر روی Next کلیک کنید (دقت داشته باشید که در شکل ۲۷-۵ سه قسمت اول آدرس‌ها _FEC0:::_ بطور پیش‌فرض در نظر گرفته شده‌اند و شما باید قسمت‌های بعدی را وارد کنید)

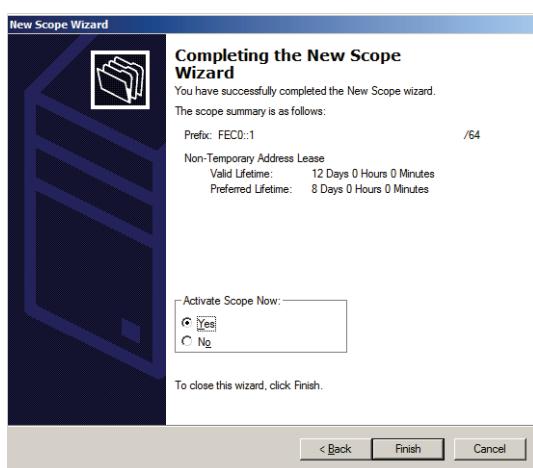
شکل ۲۷-۵

۶. در صفحه "Scope Lease" باید مدت زمان Lease (مدت زمان استفاده از آدرس IP توسط ماشین‌ها) را تعیین کنید. تنظیمات لازم را انجام داده و بر روی Next کلیک کنید.

شکل ۲۸-۵

۷. در صفحه "Completing the New Scope Wizard" پس از مشاهده خلاصه‌ای از تنظیمات می‌توانید فعال یا غیرفعال بودن Scope را تعیین کنید. در قسمت Active Scope Now گزینه Yes را انتخاب نموده و بر روی Finish کلیک کنید.

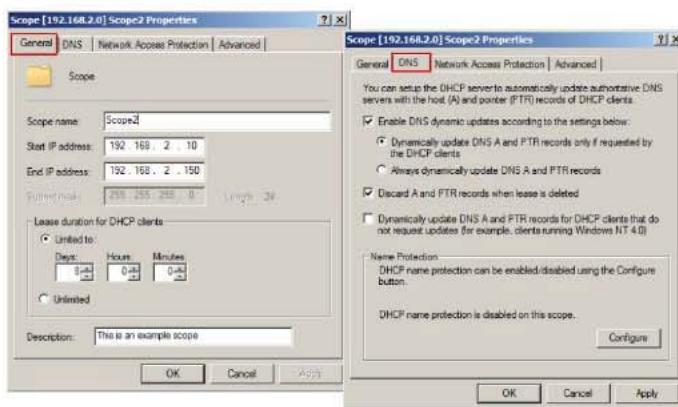
شکل ۲۹-۵

۳-۶ تغییر مشخصات Scope ها

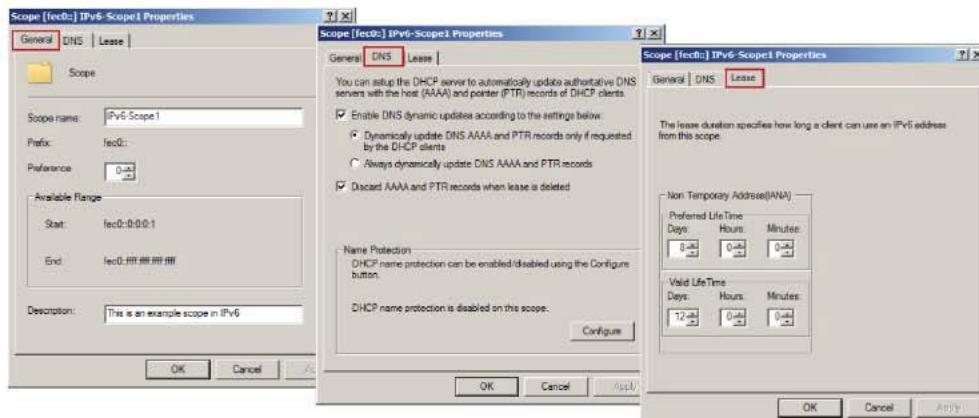
هر Scope شامل مجموعه‌ای از مشخصات است که با آن همراه شده‌اند. جهت دسترسی به مشخصات هر Scope می‌توانید بر روی نام آن کلیک راست نموده و Properties را انتخاب کنید. پنجره Scope Properties (بسته به نوع Scope) شامل تب‌هایی مانند General, DNS, Lease است که با استفاده از آنها می‌توانید تنظیمات Scope‌ها را تغییر دهید. تعدادی از مهمترین این تنظیمات در ادامه معرفی شده است:

- نام Scope را مشخص می‌کند.
- آدرس‌های شروع و پایان Scope هستند که در حین ایجاد آنها را تعیین کردۀ‌اید. می‌توانید ادرس‌های جدیدی در این فیلدها وارد نموده و محدوده آدرس‌ها را تغییر دهید.
- Lease duration for DHCP client در Scope IPv4، تنظیمات این قسمت مشخص می‌کنند که یک Lease چه مدت دارای ارزش می‌باشد. در Scope IPv6 تب جداگانه‌ای جهت انجام تنظیمات وجود دارد.
- با استفاده از این گزینه و آپشن‌های آن امکان انجام تنظیماتی Dynamic DNS برآمده است. فعال سازی Dynamic DNS و رکوردهای Host و PTR فراهم گردیده است.

در شکل‌های ۳۰-۵ و ۳۱-۵ پنجره Scope Properties برای IPv4 و IPv6 نشان داده شده است.

شکل ۳۰-۵ IPv4 Scope Properties

شکل ۳۱-۵ IPv6 Scope Properties

زمانی که مشخصات یک Scope را تغییر می‌دهید، این تغییرات بر روی Lease که در حال اجرا می‌باشد تاثیری نمی‌گذارد. به عنوان مثال فرض کنید که یک Scope از آدرس 172.30.1.1 تا آدرس 172.30.1.199 در اختیار دارید و کاربران در حال استفاده از آن هستند. پس از انجام تغییرات، محدوده آدرس‌های این Scope را به 172.30.1.1 تا 172.30.1.150 تغییر می‌دهید. حال اگر کاربری از آدرس 172.30.1.180 که جزئی از Scope، قبل از تغییر می‌باشد استفاده کند، کاربر این آدرس را تا زمانی که اعتبار Lease به پایان نرسیده باشد استفاده خواهد کرد ولی قادر به تمدید آن نمی‌باشد.

۷-۵ مدیریت و Exclusion Reservation

پس از تعریف Address Pool برای Scope، ممکن است نیاز به ایجاد آدرس‌های Reservation (رزرو) و Exclusion (متنبی) داشته باشید. درنظر گرفتن این آدرس‌ها موجب کاهش تعداد کل آدرس‌های مورد استفاده توسط سرویس DHCP می‌گردد. در ادامه، نحوه افزودن و یا حذفکردن آدرس‌های Exclusion و Reservation را شرح خواهیم داد.

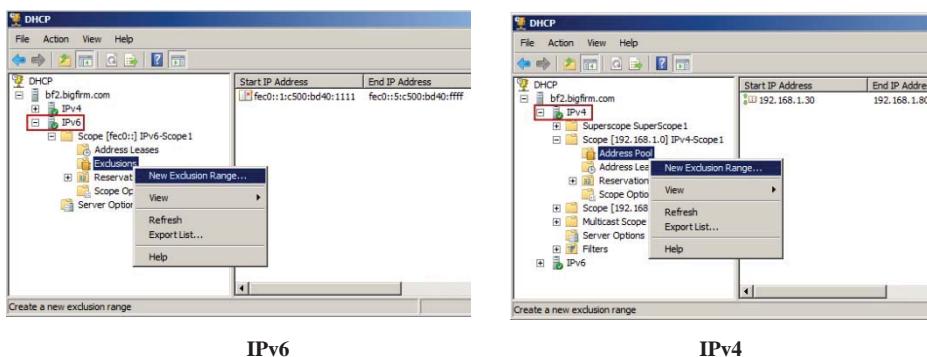
۷-۱ افزودن و حذفکردن Exclusions

زمانی که قصد دارید محدوده‌ای از آدرس‌ها را از سرویس DHCP حذف کنید، باید آنها را به لیست آدرس‌های اضافه کنید. بهتر است این کار قبل از فعال کردن یک Scope انجام شود مانع از اختصاص این آدرس‌ها به کاربران شده و بنابراین در زمان تمدید Lease با مشکلی مواجه نخواهند بود.

افزودن Exclusions

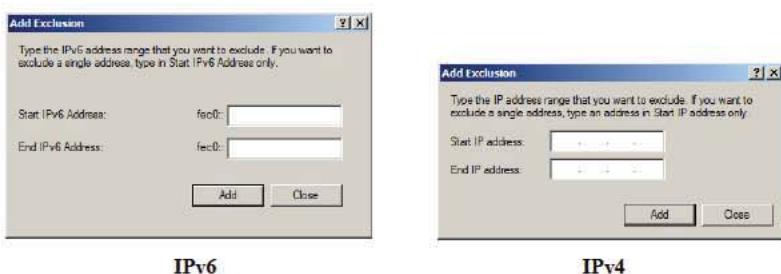
جهت افزودن آدرس‌ها به لیست Exclusions مراحل زیر را دنبال کنید:

- در کنسول مدیریت DHCP، نوع Scope مورد نظر جهت تعیین Exclusions را انتخاب کنید (IPv4 یا IPv6).
- برای IPv4، بروی New Exclusion Range کلیک راست نموده و گزینه Exclusions انتخاب کنید. برای IPv6 این گزینه با کلیک راست بروی Exclusions قابل دسترسی می‌باشد.

شکل ۳۲-۵

- با مشاهده پنجره "Add Exclusion"، آدرس‌های شروع و پایان Exclusion را وارد نموده و بروی Add کلیک کنید.

شکل ۳۳-۵

۴. پس از اتمام کار می‌توانید با کلیک بر روی قسمت Exclusion در IPv4 یا IPv6 این آدرس‌ها را مشاهده کنید.

Exclusions حذف

جهت حذف یک Exclusion کافی است بر روی آن کلیک راست نموده و Delete را انتخاب کنید. پس از حذف، آدرس‌هایی که در این دامنه قرار دارند بلافاصله به آدرس‌های قابل دسترسی افزوده می‌شوند.

۲-۷-۵ افزودن و حذف کردن Reservation

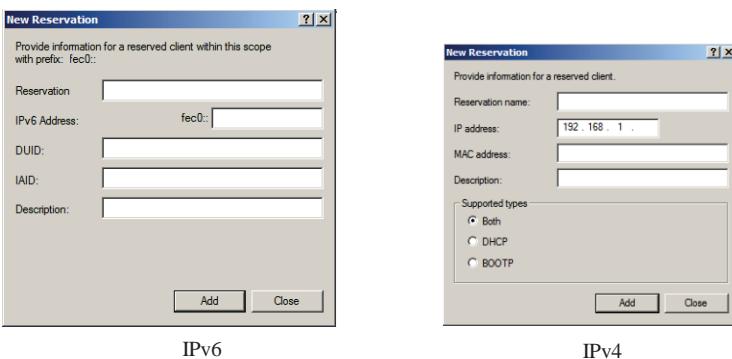
زمانی که قصد دارید یک دستگاه همیشه از آدرس IP یکسانی استفاده کند می‌توانید آنرا به فهرست Reservation اضافه کنید. این روش جهت سهولت دسترسی به ماشین‌های پرکاربرد و مهم در شبکه استفاده شده و بیشتر جهت اختصاص آدرس IP به دستگاه‌هایی مانند سرورها، پرینتر و ... به کار می‌رود.

Reservation افزودن

اضافه کردن Reservation بسیار ساده است. کافی است آدرس سخت افزار یک دستگاه (MAC Address) و یا شناسه آن را در اختیار داشته و مطابق مراحل زیر اقدام کنید:

۱. Scope مورد نظر را انتخاب کنید.
۲. بر روی Reservations کلیک راست نموده و گزینه New Reservation را انتخاب کنید.
۳. در پنجره "New Reservation" آدرس سخت افزار (MAC) یا شناسه آنرا به همراه آدرس IP که قصد دارید به آن اختصاص دهید وارد کنید (شکل ۳۴-۵).

 برای پیدا کردن آدرس MAC می‌توانید از دستور ipconfig در خط فرمان استفاده کنید. چنانچه قصد دارید آدرس MAC را برای یک ماشین Remote (راه دور) پیدا کنید، می‌توانید از دستور nbtstat -a computename نام ماشین مورد نظر را وارد نمایید.

شکل ۳۴-۵

۴. در صورت توانید نام و توضیحی نیز راجع به Reservations وارد کنید.
۵. برای IPv4 می‌توانید از قسمت Supported Types تعیین کنید که انجام رزرو برای DHCP، BOOTP، یا هر دو باشد.

حذف Reservation

جهت حذف یک Reservation کافی است بروی آن کلیک راست نموده و گزینه Delete را انتخاب کنید. وقت داشته باشید که حذف Reservation تاثیری بر ماشین کاربر نخواهد داشت.

۸-۵ تنظیمات Scope Options برای IPv4

پس از راه اندازی سرور DHCP، تصویب آن در اکتیو دایرکتوری، و ایجاد Scope نوبت به انجام تنظیمات Scope Options می‌رسد. تنظیمات مربوط به Option‌ها، امکاناتی جهت دسترسی کاربران به یکدیگر و یا به سرورها فراهم می‌کنند. این تنظیمات شامل مواردی مانند تنظیم DNS Default Gateway، ... می‌باشد. تنظیمات Scope Option باید قبل از فعال‌سازی یک Scope پیکربندی شوند زیرا ثبت کاربران در Scope بدون استفاده از این Option‌ها عمل‌کاری بی‌فایده می‌باشد. Scope Options به همراه آدرس IP و قاب زیر شبکه که در قسمت‌های قبل پیکربندی نمودید، تنظیمات TCP/IP را برای کاربران تکمیل خواهند نمود. در ادامه نحوه پیکربندی Option‌ها بر روی سرور DHCP را شرح خواهیم داد.

۸-۱ آشنایی با سطوح تخصیص Option‌ها

Option‌های DHCP در پنج سطح قابل اختصاص به میزبان‌های شبکه می‌باشند:

1. Authorizing